

Felelős szerkesztő:
KURKÓ GYÁRFÁSFőmunkatárs:
SZEMLÉR FERENCEngedélyezte: Cenzura Militară
a Presel sub No. 1437.7. X. 1944

NÉPI EGYSÉG

A POLGÁR

Kényelmesen hátrádól karosszékében, megigazítja orrán a szemüvegét, s belefog az újságba. Kellemes jóérzés tölti el, mivelhogy a körülményekhez képest meglehetősen ebédelt — levest, egy kis sültet, de ezt csak módjával, mert az orvos tiltja, végül pedig kitűnő almásbészt, amilyent csak az ő felesége tud sütni. Hála saját ügyességének, fehér lisztet két esztendőig is kibírják. Amikor erre gondol, megint mérheterlen nyugalom zsong végig a testén. Közérzete egyszóval kitűnő. Hadd lám, mit ír tehát az újság?

Az újság azonban nem nyeri meg a tetészt. Ahogy hasábonként hátrafele halad, arca mindjobban elkomorodik s idegesen vakarásza nyíhén kopaszodó fejborát. Az újság, röviden szólva, nem segíti elő az emésztést. Az újság szerint ugyanis a helyzet nem rózsás. A nép jogokat követel magának. Sőt, ami még borzasztóbb: az újság szerint a népek csakugyan vannak is jogai! A világban tovább nyugtalanító jelenségek tapasztalhatók. Lelkiismeretlen izgatók befolyására a munkások szakszervezetekbe tömörülnek. Végül pedig az alsóbb néposztályok nem akarják elismerni az uriember elsőbbségét.

A polgár dühösen gyűri össze az újságot, de már hiába. A barátságos ebédutáni pihenőnek vége. Valami fenyegetőt érez a levegőben. Mintha ez a sok tünemény mind az ő nyugalomra törne. Mintha minden az ő nehezen megszerzett jólétét akarná tönkretenni. Mintha e sötét erők egyenesen az ő életére pályáznának!...

És a polgár ebben a pillanatban retentő dühös lesz. Eszébe jut ugyanis, hogy pár héttel ezelőtt kicsoda szörnyű lelki válságokon ment keresztül. Ez akkor volt, amikor a parancsuralmi kormány hirtelen megbukott s mindenki úgy érezte, hogy a régi világnak ettől kezdve vége. A polgár maga is megzavarodott, hiszen eddigi élete már olyan szépen a követelményekhez idomult, hogy a változás ijedelmétől szinte nyavalyát kapott. Urísten, mit lehet itt tenni — gondolta a polgár és szinte két kézzel kapott holmi paraszti ismerősök kemény tenyere felé, akik azzal biztatták, hogy a nép nem hagyja el az őszinte, becsületes embereket. Semmi másra nincs szükség, csak éppen a néppel kell a nép érdekeiért harcolni s akkor minden jó lesz. A polgár — ha a nép fiának vallja magát — nyugodtan folytathatja tovább hivatását vagy üzletét, lehet orvos, tanár, borbély vagy kereskedő. Senkisésem harapja le a fejét. Ellenkezőleg: megbecsült tagja lesz a népi társadalomnak.

A polgár fellelegzett. A polgár lelkesedett. A polgár tüzből jött. Napokon át nem ment le a népi ismerősök nyakáról, mert mindig újabb és újabb részleteket akart megtudni a dologról. Hogy például joga van-e neki ezután az ezüst evőeszközt használni az ebédnél? Mi az igazi népi magatartás a gyapjú alsó fehérnemű tekintetében? Minthogy ő satnya egészségére való tekintettel bérkocsin jár haza, megtagadhatja-e a borralvót a kocistól, lévén ezután mindenki egyenlő?...

A polgár miatt semmi értelmes munkához sem lehet fogni. Mert minden lehető és lehetetlen időben összejöveteleket rendezett, megbeszéléseket folytatott és tanácskozmányokra hívta össze sajátmagát, mert — amint mondá — ünnepélyesen és véglegesen akart dönteni a kérdésben. Micsoda kérdésben? — csodálkoztak arcába az emberek. Hát a csatlakozás feltételeinek kérdésében! — válaszolta a polgár. Mert hiszen nyilvánvaló lehet mindenki előtt, hogy ő nem csatlakozik csak úgy feltétel nélkül. A népek is be kell látnia, hogy ha ő ad valamit, például sajátmagát,

akkor azért megfelelő értéket kell kapnia!

A polgár ugyanis időközben észbekapott. A lelke még rizegett, ha a vele történhető lehetőségekre gondolt. Még erősen féltette a bőrét, a drágát. De már észrevette, hogy nem is eszik olyan forrón a levest, mint ahogy eredetileg képzelte. Hiszen immár egy-két hét is eltelt az országfordító esemény óta s neki még mindig semmi baja. Az ebédje csak úgy elkészül, az ágyát megvetik, a felesége is a rendelkezésére áll, ha éppen arról van szó — minék kell itt egyáltalában olyan szörnyen aggódnia!... És közben azt is észrevette, hogy hohó, hiszen ezek a népiak tulajdonképpen veszélyes eszméket akarnak megvalósítani! Ezek csakugyan komolyan veszik az egyenlőséget s egy csizmás bűdös paraszt egész egyszerűen azt mondja neki, hogy „testvér” és letegezi. Ezek földet akarnak osztani a nincsteleneknek! Ezek arról beszélnek, hogy a munkás mel-

tő az ő bérére! Hiszen ezek... ezek... — és a polgár undorral megrázkódott, amikor kimondta a végzetes szót — ezek forradalmárok!

A polgár úgy érezte, hogy rutul rászédtek. A barátságos kézfogással voltaképpen mélységbe akarták taszítani. Hiszen ezek képesek lennének elvenni még az ezüst villát is tőle! Öszinte felháborodás ráta meg egész valóját. Ugy érezte, hogy a tanácskozással, megbeszélésekkel és tudakozódásokkal eltöltött napok élete legsötétebb idejéhez tartoznak. Lelkiismeretfurdalását érezte. Haragot. Dühöt. Utálkozást. Többé képpel sem fordult a népi ismerősök felé s ha már éppen szükséges volt, írásban közölte velük mondanivalóját. Másképp még talán meg is fertőzhetnék őt!...

Hosszu hetekbe került, amíg elfelejtette sajnálatos eltévelyedését. Szörnyű hibáját, hogy az ugynevezett néphez akarta kötni

saját sorsát. De elfelejtette! Élete éppen úgy folyt, mint azelőtt. Folytatta ügyes pénzkereső hivatását. Szorgalmasan dörszólózott azokhoz, akik előnyére lehettek, Evett. Ivott. Aludt. S ha ereje még megengedte, az élet egyéb örömeiben is részt vett. És mindent a legnagyobb rendben talált.

Egészen máig. Mert amióta az újságot elolvasta, ismét feltámadt benne a rettegő kétely. Ismét érzí torka körül a vak rémület fojtó szorítását. Haragudnék és dühöngene ezekre a népiakra és egyéb pajkosokra, de haragjának lobogását lehűti a félelem. Mert háttha mégis nekik lesz igazuk? Háttha ő tévedett, amikor annyi simulás és helyezkedés után végül is cserbenhagyta őket? A megbánás hirtelen lendületében szeretne szaladni és mindent jóvátenni. Már szinte meg is mozdul, hogy karosszékéből felemelkedjék, de aztán ismét elernyed. Mert érzí, hogy késő. Minden késő. Elszalasztotta a menekülés egyetlen alkalmát. Összerázkodik és kopaszodó homlokát kiveri a verejték.

Szemlér Ferenc

A magyar parlament németbérenc tagjai „nemzetvezetővé” választották Szálassyt

A magyarországi képviselők nagyrészt letartóztatták vagy elhurcolták a németek

(Moszkva). A Tass jelenti: A magyar parlament németbérenc tagjai tegnap délután a hazaáruló Szálassy Ferenc nyilatkozatát, a budapesti bábkormány miniszterelnökét államfői jogokkal felruházott „nemzetvezetővé” választották. Ugyancsak moszkvai jelentés szerint a felsőház mai ülésén tárgyalta a magyar államfői tisztebetöltő törvényjavaslatot.

Szálassy nemzetvezetővé történt megválasztásával kapcsolatban a Reuter a következő jelentéseket közli:

Berlin utasítására Szálassy tegnap délután ülésre hívta össze a magyar képviselőház németbérenc tagjait, hogy a Horthy kormányzó állítólagos lemondása folytán megüresedett kormányzói szék betöltése ügyében döntsének. A parlament tegnapi ülésén — semleges hírforrások szerint a képviselők kisebb csoportja, a nyilasok és a velük együttműködő magyar fasiszta politikai alakulatok tagjai vettek csak

részt. A távolmaradt képviselőket már hetekkel vagy hónapokkal ezelőtt a németek letartóztatták, vagy ismeretlen helyre elhurcolták.

A Tass szovjet hírgyűnökség Szálassy „nemzetvezetővé” történt megválasztását a magyarországi nyilasvezér legújabb szélhámosági manőverének nevezi és egyben rámutat arra, hogy a magyar néptömegek a legteljesebb undorral fordulnak el a mai hazaáruló és németbérenc rendszer vezetőitől.

Groza Péter lesz a helyettes miniszterelnök?

(București, 3.) A kormányválság még mindig megoldatlan s a lapok találgatásokban merülnek el. Több lap — különösen a Nemzeti Demokratikus Arcvonalon kívül állók — ama véleményüknek adnak kifejezést, hogy a pártközi tárgyalások sikerre vezethetnek.

A „Drum Nou” közli, hogy Petru Gro-

za, az Ekésfront vezére, Sănătescu tábornok hívására megjelent a lemondásban levő kormányelnöknél, aki tudvalevőleg új kormány összehozásán fáradozik. A lap értesülése szerint Sănătescu tábornok Groza-t ajánlja a helyettes miniszterelnöki tisztségre.

Az új kolozsvári prefektus rendelete a demokratikus élet azonnali bevezetéséről

Vescan Teofil a prefektus és Csögör L. az alprefektus Kolozsváron

A „Drum Nou” közli:

A Szovjethadsereg rendeletére átvettm Kolozs megye és város vezetését. E kinevezés alapján elrendelem:

1. A fegyverszünet feltételeivel összhangban, mindenütt valódi demokratikus rendszer létesüljön, megszüntetve minden ellenségeskedést nemzetiségek, fajok és vallások között.

2. Az összes községek jelöljenek ki előjárót és községi tanácsot azokból az ele-

mekből, akik eddig a dolgozó lakosság érdekében tevékenykedtek.

3. A jogtalanul elcsajátított állatok és ingó értékek kisédelem nélkül visszaadandók.

4. Az állampolgárok életének és vagyonának őrzésére és biztosítására közszéki őrségeket kell létesíteni.

5. Az alárendelt hatóságok esetleges visszaéléseit azonnal be kell jelenteni a Prefektúrának.

6. Akik a jelen rendelkezésnek ellensze-

gülnek, azok rögtönítélő eljárás alá kerülnek.

Kolozsvár, 1944 október 18.

T. Vescan, prefektus.

L. Csögör, alprefektus.

A jelentés kiemeli, hogy ilyen intézkedéseket tesz T. Vescan megyefőnök a vezetése alatt álló területen a valódi demokratikus élet bevezetésére.

Átszervezik a „Consiliul de Patronaj”-t

A Hivatalos Lapban megjelent rendelet szerint a „Consiliul de Patronaj”, amelyről annyi visszaélés sült ki utólag, megszűnik, illetve „Társadalmi Segélyszövetség” (Liga Operelor Sociale) néven szerepel ezután. Az új szervezet a „Consiliul de Patronaj” tisztikarának a bűnös elemektől való megtisztítására bizottságot nevezett ki.

Svédországba menekült a dániai magyar követ

(London, 4.) Kristoffy, a kopenhágai magyar követ váratlanul elhagyta a dán fővárost. Kristoffy ezidőszakra a követség összes tagjaival Malmö-ben, Svédországban tartózkodik.

A magyar követ a svéd sajtónak tett nyilatkozataiban kijelenti, hogy nem hajlandó a Szálassy-féle magyar kormányt elismerni és annak áru politikájához csatlakozni.

Megválasztották a brassói textil munkások szakszervezeti vezetőségét

(Brassó.) A brassói textilgyárak üzembizottságai a napokban a szakszervezeti székházban (Libertáti-tér 26. szám) vezetőségi választógyűlést tartottak.

A gyűlésen résztvettek a Buhuși, Prejmer, Scherg, Tellmann és Gloria üzemek gyáribizottságai.

A gyűlést a szakszervezetek nevében Cucu nyitotta meg, aki megnyitóbeszédében rámutatott arra, hogy egyes elemek az egységes szakszervezetek egységét akarják megbontani. Ezek az egységbontók, úgynevezett „sárga” szakszervezetek akarnak létesíteni, mely nem a munkásság, hanem a munkaadók érdekeit képviseli. Hangsúlyozta, hogy véget kell vetni a munkaadók lelketlen és embertelen kiszákmányolásának. A munkásérdekek elárulói, akik a reakciós érdekeket képviselik, a legrövidebb időn belül megkapják a munkásság részéről a méltó választ. Az öntudatára ébredt munkásosztály tudatában van a szakszervezeti szervezkedés fontosságának és meg akarja semmisíteni a fasizmus utolsó maradványait is, hogy kivihassa sorsának megjavítását. Utalt arra, hogy a munkásság jövőjéről akar gondoskodni és szabad fejlődést akar biztosítani az ifjabb munkásnemzedékek számára. A munkásság munkát és szabadságjogokat követel és mindazok, akik a munkásegységet meg akarják zavarni, keserűen fognak csalódni.

Motronea beszédében rámutatott arra, hogy az augusztus 23-i események a nép a munkásosztály számára elhozták a szabadságot és a szervezkedés lehetőségét. Hangsúlyozta, hogy a szakszervezetekbe tömörült munkásság emberi életlehetőségeket, szabadságjogokat és követeléseinek megvalósítását éri el. Utalt arra, hogy a szakszervezet munkát, a drágaságnak megfelelő fizetést és az aggodni biztosítást biztosítja a munkásság számára.

Motronea beszéde után a következő szakszervezeti vezetőséget választották meg

Elnök: Mitoc Petru, alelnökök: Tamás Antal és Pásztori Géza, titkárok: Martindes Károly és Blaga Gheorghe, pénztáros: Artimon Irimie, ellenőrök: Șerban Gheorghe, Barbat Iuliana és Tamás Róza, póttagok: Condrea Gheorghe, Sparter Ecaterina és Serezán Anna, bizottsági tagok: Máte Maria, Erős Maris, Sulica Maria, Ursu Constantin és Colcer Maria.

Szakszervezeti hírek

— Kalaposnők és fehérneművarrónők szervezkedése. Az összes kalaposnők és fehérneművarrónők jelenjenek meg vasárnap, november 5-ikén délelőtt fél 11 órakor a szakszervezeti székház épületében, Piața Libertății 26. II. emelet. Napirenden a valamennyiünket érintő kérdések, úgy hogy senkise hiányozzék.

A szervezőbizottság,

Turistaság

Az Encián turista egyesület tagjai, vasárnap november 5-én a Csuklyon havasán levő melegegődházuk őszi javítási munkálatait végzik kirándulás keretében. Indulás szombaton este 8 órai tramvájjal. Vezető: Schifferdecker Károly. Kisebb csoport megy fél vasárnap reggel az első tramvájjal, amely Brassóból 7 óra 20 perc körül indul. A kirándulásokon szívesen látnak vendégeket is.

„LUMINA” Mozgó

Brașov-Brassó, Hirsch-utca 12 sz.

Szerdán, 1944 november 1.-től kezdve nagy román bemutató

A III. emeleti hölgy

Főszerepben: Vasiliu Birtic, Jeana Costa, Mișu Fotino

Előadások folytatódni fognak délután 1/3 órától. Vasárnap d. e. előadás 11 órakor

A kisiparosok se élhetnek megszervezkedés nélkül

Szomorú idők zárókövét jelenti az augusztus 23-ika. A négy éves parancsuról mély nyomokat hagyott a kisiparosok lelkeiben is. Az önálló kisiparosok alaposan kivették részüket a háborús idők kemény megpróbáltatásaiból.

A kisiparosok ügyét régi rossz szokás szerint kézlégintéssel szótkák elintézni, a nagyközönség és a hivatalosok körében: ugyan, keresnek azok elég jól, mit panaszkodnak?

Pedig a kisiparosok nagy része elég áldatlan állapotban van. Brassó, amely mindig Erdély legszámottevőbb kisipari városa volt, szomorú képet nyújt. A legtöbb műhely üresen tágong: hiányzik a munkáskéz vagy a nyersanyag. Ahol eddig 10 segéd dolgozott, ott ma egy sem. Közepes vagy kisebb műhelyekben hónapokon át lóg a „bevonulás miatt zárva” felirat. Természetesen, a háborús áldozatokból mindenkinek ki kell vennie a részét, csak hogy igen sokszor nem közvetlen háborús célokra rekvizicionálták, ha a saját műhelyében is.

Ez természetesen csak a bajok egyike. Sokkal nagyobb baj ennél, hogy mi kisiparosok nem értettük meg eléggé a komoly szervezkedés szükségességét voltát és ha egyszer a hullámok összecsapnak a fejünk

felett, jórészt mi magunk leszünk az oka!

Az önálló kisiparos ne érezze nagyobb urnak magát, mint a munkás vagy egyéb alkalmazott. Ezek már addig is sok eredményt értek el szervezkedésük révén. Nagyon helyes is, hogy így tesznek s maguk veszik kezükbe sorsuk irányítását. De vajon mi kitől várjuk a megváltást?

Vegyünk csak egyetlen példát. A brassói árellenőrző bizottság 1943 október 8-án kiadott egy árszabályt. Azóta telt-múlt az idő, fenekestől fordult fel a világ, megváltozott az egész hitleri Európa képe — csak az árszabály változatlan. De hát a mi termelési költségeink ugyanazok, mint egy évvel ezelőtt? Mindennap várjuk, hogy melyikünkkel kezdenek kálváriát járni? Egyénileg sem akkor, sem ma nem tudunk semmit sem elérni, ehhez saját szervezetekre van szükség. Vagy azt várják a kisiparosok, hogy a törvény csapjon le a feketézők táborába?

A nyersanyagjaink jórésze spekulánsok kezén megy keresztül és mennyei magasságokat ér el az ára. Mi legyünk a bünkbak a rendelők előtt? Vagy ne tudjunk dolgozni a nyersanyaghiány vagy a túl magas árak miatt?

Azután vannak örök bajaink a Társadalombiztosítással, a könyvvezetéssel s

egyéb magán és hivatalos kellemetlenségünk, amelyekre sorjában rátérünk majd. Egyelőre csak annyit, hogy új idők felé haladunk s ha nem vesszük komolyan a szervezkedést, magunk látjuk kárát. Minden becsületes kisiparosnak a maga szakszervezetében a helye, ha meg akar élni a munkája után. A meglevő szervezet kebelében állítsuk fel a szakmai tagozatokat s példánkat kövessze a vidék is. De mindezt minél hamarabb.

A nehéz gazdasági helyzet könnyen ültő és kalapács közé szoríthat bennünket. Ha munkásaink követelésekkel állanak elő, amelyeket ez a rettenetes drágaság érthető tesz, akkor nekünk a nyersanyagbeszerzés és egyéb terhek terén kell harcolnunk az érdekeinkért, hogy mégis dolgozni tudjunk s olyan áron, hogy rendelés is legyen és munka is bőven. Nem zárkozhattunk el sem saját szakmai kartársainktól a szervezkedés szabotálásával, sem attól, hogy más dolgozó rétegek és az ország általános érdekeivel összhangban járjunk el.

A kisiparos nagyon téved, ha azt hiszi, hogy a szakszervezet nem életkérdés a számunkra.

Portik Ferenc

Köln pusztulása

Szerda délelőtti hatodszor szerepelt Köln városa a szövetséges híradások műsorán: szombat óta a hatodik légi támadást kapta. Mindegyik támadás súlyos és mint mondani szokás, összpontosított volt: 4 nap alatt kilencezer tonna nagy hatóerejű robbanóanyag zuhant Németország egyik legnagyobb és leggazdagabb városára. Kilenc ezer tonna, vagyis kilencmillió kiló. Több mint 20 kiló jut a város minden egyes lakosára, pedig ebből a mennyi a városból néhány deka is elég. A város környékén menekültekkel zsúfolva minden falu. Köln haladók. Szodoma és Gomorra bibliai jeleitei élednek fel. Három napja messzi vidéken rózsaszínű az ég: Köln ég, szakadatlan.

Forrá omlanak a német városok.

Akad egy angol főpap, aki a parlamentben tiltakozott a városok bombázása ellen. Azt a választ kapta, hogy a háborúban a háború megnyerése a legfontosabb s az egész német ipar Hitler szolgálatában áll. S feltették még a kérdést: ki kezdte?

Náciuralom — közlék: szokás mondani. Nem igaz, még régebb. A pogány ókorban temették el a Vezérek díszes sírjába a halottal együtt özeget, szolgáit, csatlósait, ékes fegyverzeit, kincseit, ékeit.

Es a Führer programja az ő hű Németországa számára.

Lehullt a lepel a német-bérenc Kisiparosok általános Szövetségéről

A Kisiparosok Szakszervezete által kibocsátott kiáltványok megemlékeztek a Kisiparosok Általános Szövetsége vezetőinek szerencsétlenül árurol szerepéről is. A vezetőség, Al. Samoil az élén, mindig szembehelyezkedett az iparosok érdekeivel. A gyűléseken egyhangulag határozottan kérték a Szövetség feloszlását, mely állandóan a trösztök és a nagytőke szolgálatában állva, elősegítette a kisiparosok megfojtását.

Az önkényes D. R. Ioanifescu, a hazaáruló Manoilescu és Enescu építész védelme alatt Al. Samoilnak sikerült átsurrannia a különböző kormányzati rendszerek köpenye alá. Ő éppen úgy szolgálta a kartelleket és trösztöket, mint a reakciós kormányokat, melyek az utolsó 25 évben az országot irányították.

Al. Samoil a kisiparosok szövetségének elnöke szépen meggazdagodott azokban a vállalatokban, melyekben fontos szerepet kapott pártolójától. Bőven kárpótolta ezért a politikai vezetőit: egyenletlenséget szított az iparosok soraiban, akiket olyan ígéretekkel szédített, melyeket más napra rendesen elfelejtett, folytonosan elárulta az iparosok érdekeit, párhuzamos céheket vonva a Szövetségben keresztül.

Később, mikor a céheket Antonescu parancsurávala feloszlatta, és az iparosok demokrata elemei, akik közre akartak működni a szakmai sérelmek orvoslásában és beiratásukat kérték a kisiparosok szövetségébe, Al. Samoil volt az, aki vissza-

utasította azzal a megindokolással, hogy kommunisták.

A kartellekben és a trösztökben végzett eredményes munkája eredményeképpen Enescu építész, akit ma mint nemzetárulót letartóztattak, Al. Samoil a munkakamara elnökévé nevezte ki.

A kis iparosok tényleges sérelmeit és szükségleteit a kisiparos szövetség vezetői, Al. Samoil az élén, az egyéni bolgólásuk alapjainak használták fel. A reakciós demagóg D. R. Ioanifescu által alkotott különleges törvény már eleve útját vágta a kisiparosok minden fejlődési lehetőségének. A Szövetség minden olyan hatóságnál képviselve volt, amely az iparosok életérdekeivel valamilyen kapcsolatban volt. Ha nagynéha el is intézte néhány kisiparos ügyét, ezt csak azért tette, hogy annál jobban leplezhesse a kisiparosok ellen elkövetett árulásait.

A Szövetség leplezett ületei és árulásai sokkal ismertebbek, semmint hogy érdemes volna, azokat felsorolni. Éppen csak a legutóbb történetekből említnünk példákat.

Az ORAP-nál szüksége volt Enescu építésznek a kisiparosok egy képviselőjére. Kit nevezett ki? Természetesen az egyéni képviselői szervét a kisiparosoknak, a Kisiparosok Szövetségének illusztris bizalmi emberét, Al. Samoil. Így vált a Kisiparosok Szövetsége a cipészek, bőrttermékek és a szegény néposztályt legszemélyetlenebb módon kiszákmányoló akaratlan cinkostársává.

A Szövetséget képviselő Al. Samoil tevékenysége már elérte a nemzetárulás határát, mikor a Szövetség nevében együttműködik Frantz Langer német követségi emberrel és Canache, valamint Petrescu Gestapo-ügynökökkel.

Ez az együttes figyelte és ellenőrizte, hogy a munkások és kisiparosok milyen mértékben járulnak a német hadigépezet kiszolgálásához. Ők ajánlottak „biztos műhelyeket”, ahol a hadsereg részére megbízásokat adhattak. Ilyen biztos műhelyek voltak elsősorban az Al. Samoil és társai szerény műhelyei, melyek egyik napról a másikra nagy személyzettel dolgozó gyárakká fejlődtek és hatalmas hiteleket élveztek az Iparosok Bankja részéről.

Ezekután senkit se lepjen meg az a tény, hogy a Szövetség mindenáron meg akarja akadályozni a kisiparosok demokratikus szervezetekbe való tömörülését és igyekszik őket zavarba hozni látszólag hasonló szervezetek létesítésével.

A nemzetáruló Manoilescu és Enescu pártfogoltja, a Fritz Langer munkatársa és a Gestapo ügynöke nincs mit keresen sem a Szövetség élén, sem a Munkakamara elnökségében!

Be kell jelenteni a Szovjetszövetségből származó tárgyakat

Az Egyesült Nemzetek és Románia között létrejött fegyverszüneti egyezmény, 12. pontjának végrehajtása érdekében a hadügyminisztérium felhívja mindazokat, akiknek bármilyen a Szovjetszövetség területéről származó tárgy vagy anyag, valamint gép, autó, műtárgy, zongora, stb. van, hogy ezeket a hadsereg szákmány-ügysztyáljánál (Serviciul de capturi al Armatei) jelentse be. Az ügysztyál címe: Bukarestben: Școala de Infanterie, Dealul Spierei, la Serviciul de Informații. A bejelentési határidő november 10-én jár le.

Az országban — s így Brassóban is — a bejelentéseket a körzeti parancsnokságokhoz (Cercul Teritorial) kell benyújtani. A körzeti parancsnokságok kötelesek ezeket legkésőbb 10-ig beküldeni. Ezért tanácsos, ha vidéken az érdekeltek a bejelentést legkésőbb november 8-ig megteszik.

A bejelentést azoknak is meg kell tenniük, akiknek volt ugyan, de a jelen pillanatban nincs ily anyag birtokukban. Ezeknek igazolniuk kell, hogy mi történt a birtokukból kikerült anyagokkal.

Mindazokat, akik a bejelentésnek az előírt határidőn belül való beadását elmulasztják, a büntetőtörvénykönyv rendelkezései értelmében megbüntetik.

Az európai háboru térképe

Az 1944-es év őszén, a háboru hatodik évében néhány vonást rajzolunk a katonai helyzetről, a különböző hadszínterekről és azok összefüggéseiről.

Itt van elsősorban a földrészünkön, Európában zajló küzdelem. Németország köré fonódik a szövetségesek vasgyűrűje, s ebben a belső magban a hitleri ország mellett még együtt izzanak a leigázott vagy hűbéres népek földjei.

A német anyaországot csak most érinti a háboru szele. Keletporoszországban az imént megindított támadásával a vörös hadsereg mintegy 200 km széles és 50 km mély karéjt vágott be a német testbe. Nyugaton a szövetséges csapatok a régi német koronázó város, Aachen, köré létesítettek egy közel 15 km-es acélgyűrűt, megteremtve a kiindulási pontot a további előretörésekre.

Franciaország területét, eltekintve Elzász-Lotharingától, majdnem teljes egészében felszabadult. Belgiumból és Luxemburgból kevés kivétellel kimentek a német csapatokat. Hollandia déli felében a modern technikával véghezvitt hadműveleteket folytatnak.

Olaszországban a szövetségesek lassan, de biztosan felküzdötték magukat az olasz csizma száráig. A francia-olasz határon ma csönd van, de jelentések számoltak be angol és amerikai előretörésekről a tengerparton és a határmenti Alpokban.

A keleti hadszíntér legészakibb csücskében Szovjetország hadserege a finn fegyverletétel és Finnország északi részének a megtisztítása után, norvég területre hatolt be.

A balti államok felszabadultak. A német ellenállás hátramaradt jelképeként már csak néhány Keleti-tengeri kikötő kíséri meg az ellenállást. Délebbre a vörös hadsereg már keletporosz földön harcol, s alighanem a ma még viszonylagos csendes lengyel front is a közel jövőben mozgásba kerül.

Csak néhány napja annak, hogy az oroszok, a Kárpátokon behatolva, elfoglalták majdnem az egész Kárpátját és az itteni csapatok éle keresi a találkozást a Nyíregyházától északra előretörő szovjet-román csapatokkal. Erdély teljes felszabadítása után majdnem az egész Tiszán inneni területet megtisztították a német-magyar erőktől és a Bánátnak és Bácskának elfoglalásával Bajától délre a Duna menté orosz-román ellenőrzés alá került.

A Dunától délre a vörös haderők a Morava-völgyét szabadították fel és szoros együttműködést teremtettek Tito csapataival, amelyek Jugoszlávia minden ország-részében hathatós tevékenységet fejtenek ki.

Bulgária kegyelmet kért és kapott és ma orosz-bolgár erők innen indulnak ki jugoszláviai felszabadító hadműveleteikre. A szövetségesek görög hazafiak támogatásával Görögország nagyobbik részét felszabadították. Albánia is már jórészt a szövetségesek ellenőrzése alatt áll.

A Görögország körüli és az adriai szigetek nagyrésze már a szövetségesek fennhatósága alá került és Kréta szigetén, amely jelentőségét immár elvesztette, már csak jelképeként leng a horogkereszt zászló.

A keleti és nyugati hadszíntér frontjait ma már csak 1100 km választja el. A dél-francia erők és az olaszországi arcvonal között légvonalban ma már csak mintegy 200 km a távolság. Ugyanakkora utat kell még a szövetséges államok csapatainak Bulgáriától délre és Görögországban észak felé megtenniük, hogy az angol és amerikai katonák szovjet szövetségeiket valahol Szaloniki térségében keblükre ölelhessék.

Az államférfiak, szakértők, diplomaták számos összejövetele után ez lesz az első találkozás, amikor a szövetséges államok fegyverrel harcoló katonái jobbjukat nyújthatják egymásnak.

Kitörő a forradalom Spanyolországban?

(Páris, 4.) Mint a „Populaire” című lap tudósítója jelenti, a francia-spanyol határról, a spanyolországi Aran-jolyó völgyéből a köztársaságiak véres harcot vívnak Franco csapataival, amelyek Madridból most újabb erősítéseket várnak.

A háboru nyomában:

Helyszíni közvetítés a kirabolt és sokat szenvedett Székelyudvarhelyről

A szovjetparancsnok emberséges bánásmódot kért a hatóságoktól a székelyek részére * Elmenekültek a székelyek „hivatott vezetői”

Alsórákostól Székelyszomborig nem vezet vasút. Gyalog ut vezet át az erdőn a Kishomoród völgyében fekvő községbe. Székelyszombor Udvarhely megye szélén fekszik. Egyike a legtöbbet szenvedett községeknek.

Székelyudvarhelyen a kaszárnyákon orosz felirásokat láttunk. A szovjet hadsereg éppen akkor adta át a várost a román közgazgatásnak, amikor ott voltunk. Az orosz parancsnok bucsubeszédében hangsúlyozta, hogy a megye népe sokat szenvedett s felhívta a hatóságokat, hogy bánjanak emberségesen a néppel. Tudja azt is, — mondotta — hogy a megyében kommunisták vannak, s most a népszabadság idején mindenki bántódás nélkül nyilváníthatja politikai véleményét.

A Főtéren két frissen hantolt sír alatt a Vörös hadsereg két hőse nyugszik: egy tiszt és egy közlegény. A sírokat egyforma, vörösré festett léckerítés veszi körül. Áhitattal adózunk a népek szabadságáért hazájuktól távol elesett hősök emlékének.

Az erőszakos bécsi határ a községet a magyar fasiszták uralma alá juttatta. A község határának és erdejének háromnegyed része itt maradt.

Székelyszomborról 35 kilométeres ut vezet Székelyudvarhelyig. Minden faluban átkozzák a németeket, akik felrobbantottak

minden hidat s most a népek kell ezeket helyreállítani. Heteken keresztül jár a földműves nép közmunkára a falvaktól 10—15 kilométer távolságra. Pedig most a mezei munka ideje volna. A földeknek csak 7—8 százalékát tudták megművelni.

Elmenekültek a nyilasok

A városon meglátszik a háboru nyoma. A két szép vashíd a múlté. Ezek sem menekültek meg a németek pusztító dühétől.

A város ugynevezett magasabb köré, akik teletorokkal futták, hogy „itt élned s halnod kell”, gondolták, hogy jobb, ha csak a nép hal meg. Ők elszaladtak mint a nyúl. Elmentek a Sebesiek, Hínlédek és a többiek mind. A rutul becsapott, megcsalt magyarság büntető keze azonban elérte őket. Elszaladtak egy szálga a székelység „hivatott vezetői”, akik szívesen éfték a kaszinóban, a parlamentben, nyáron Homoród-fürdőn lehetőleg saját viláiban, a székely „testvéreikért”. Meghalni azonban és szenvedni a székely testvéreikkel együtt már nem virtus. Vajon hol mondja most Sebesi ur beszélt állapot-

ban, hogy „te komám, amit én akarok az lesz ebben a megyében”?

A németek rémuralma alatt a lakosság hetekig nem mert lakásából kimozdulni. A terror különösen a németek kivonulását megelőző utolsó napokban dühöngött. Tudták ezek, hogy miért félemlítik meg a lakosságot. Így teremtettek lehetőséget maguknak arra, hogy minél többet harácsoljanak. A nép még jeggyel sem tudott cipőtalphoz jutni, de amikor a németek „arcvonalrövidítés” címén visszavonultak, két napon keresztül teherautókon szállították a talpat és a bőrt. Különben nem voltak válogatások. Mindent vitték, ami a kezük ügyébe került, nem beszélve a cukorról, lisztről s egyéb drága dolgokról, amiket a lakosság már csak hírből ismert.

Még a gépszíjakat is ellopták a németek

Székelyudvarhely után Oláhfalut látogattunk meg. A szentkeresztbányai vasgyár értékesebb gépeit a német „szövetségesek” elvitték magukkal. Természetesen legelső gondjuk a gépszíjak elvitele volt. A gyárat nem tudják üzembe helyezni. A sovány élethelehetőségek között tengődő székely nép új áldását tapasztalhatja saját bőrén a németbarát hazaáruló nyilas politikának.

Hitler magyarországi csatlósainak a bé-

csi döntés kellett, ez a négy évig tartó pünkösdi királyság. Ahelyett, hogy megoldották volna a súlyos társadalmi kérdéseket, ahelyett, hogy adtak volna a népek, elhozták Magyarországra s a Székelyföldre az új háború összes borzalma. Ide vezetett az a politika, amelynek csak egy célja volt, hogy megnyújtsa néhány pusztulásra rég megérett politikai nyomorult életét. Ezért kellett Jugoszláviát az örök barátsági szerződés aláírása után

három héttel hátbatámadni s ezzel fölolt jejteti a magyar becsületen. Nekik ez nem fájt, ők ezt csak emlegették, mert sem a becsülethez, sem a magyarsághoz nem sok kötötte. A Szovjet-szövetség aljas megtámadásának indoklására is port hintettek, Kassát bombáztatták, hogy valamiképpen elfogadhatóvá tegyék gazzettáikat.

Mindezek eredményeképpen dőlőfő „uraitól” elhagyottan, kifosztva áll ez a sokat szenvedett, sokszor becsapott székely nép. Nincs más büne, mint az, hogy ott akart élni és ott akart meghalni hegyes-völgyes, szegényes földjén, melyet annyiszor öntözött verejtékével és még több vérről.

Ismét a saját bőrén tanult a székelység. Harcoltak is az új viláért. Meg is szenvedtek érte. Ma már e harc eredménye is mutatkozik: mindenki látja, hogy hova vezetett a sötét fajgyűlölő politika. Mindenkinél tisztán kell látnia, hogy csak az igazi demokratikus népi egység s a testvéreikkel való baráti együttműködés vezet el a székely nép boldogulásához.

Jakab János

FORGÓSZÉL

Október 31-én a takarékoskosságnapján minden világra jött újszülött takarékbetétkönyvvél ajándékoz meg a Posta takarékpénztár. A rendelkezés alól bizonyára egy csecsemő sem fog kimaradni, s ha más nem, a gyermekbőgés rá fogja emlékeztetni a szülőket, hogy siessenek eleget tenni a nagylelkű felszólításnak.

A takarékoskosságnapját azonban követni fogják a következő évek október 31-éi, s az előrelátó szülők bizonyosan nem fognak takarékoskodni a gyermekáldással, amikor ez nemcsak betétkönyvet, hanem kamatozatot fog hozni.

Habsburg Ottó Európába repülésének a hírét széles körökben feltűnéssel fogadják. A rejtélyes utazást sokféleképp magyarázzák. Ausztria közeli felszabadításának reményében Londonban és más politikai központokban élő és működő osztrák legitímisták alkalmasnak láthatták a pillanatot: hogy Schuschnigg és Dollfus császárhű népe előtt a Habsburg

nevet újra megszólíttassék.

Az is lehetséges, hogy Ottó utja mögött Zita anyakirályné fonja a szálakat, s a hosszú keskeny királynői kezek az elvesztett császári jogot felé tapogatóznak.

A szerény és komoly Ottó királyfi — úgy véljük — csak eszköze nagyravágó anyja és környezete sóvár számításainak és cselvetségének s a maga részéről ép úgy nem tör a hatalomra, mint ahogy az új idők új lüktetését felfogó népei sem kérnek belőle.

Nincs vaj néhány hét óta Brassóban. Üzletekben, tejcarnokokban nem árulják. Azaz, hogy mégis van. Kerülő utakon, sutyomban hozzájuthatsz, ha nem sajnálod a fáradságot, hogy utánajársz, és pénzed is van, hogy megvedd.

A vagyonos ember mindent megszerezhet, a szegénynek azzal kell beérnie, amit a hatósági gondoskodás szűkösen feljélel.

Kiapadt a vaj, de nem az összes vajak. Csak a szegény ember vaja.

Az amerikai katonák ismét Rooseveltre szavaztak

(Washington, 4.) A november 7-én kezdődő amerikai elnökválasztások kortesharcai a befejezéshez közelednek. A kialakult általános vélemény szerint Roosevelttől esélyei az utóbbi hetekben jelentős mértékben javultak. Az Amerikában szokásos fogadásokat már 17-re kötük 5 ellen Roosevelttel javára.

Itt említjük meg, hogy az Oceánon túl harcoló kétfélmillió főnyi amerikai hadsereg tagjai már november 1-én leadták szavazataikat, hogy azok 7-ére már — mikor a szavazás Amerikában megkezdődik — ott-hon legyenek.

Előkészületek a szövetségesek, berlini bevonulására

(London, 4.) A Daily Mail jelentése szerint az angliai Daimler-gyár fényüzéses kiállítású gépkocsik előállítására kapott megrendelést. Valóságos luxuslimuzinflotát bocsájt ki a gyár, melyet azoknak a szövetséges követeknek és a diplomáciai kar azon tagjainak bocsájtanak majd rendelkezésre, akik résztvesznek a Berlinbe és más német városokba való diszbevonulások alkalmával.

A lap hozzátesszi még, hogy a megrendelt gépkocsik már majdnem teljes számban készen vannak, sőt egy részüket már el is szállították egyes felszabadított országokba.

A bukaresti magyarok figyelmébe!

A Romániai Magyar Népi Szövetség (volt Madosz) bukaresti tájékoztató irodája a Str. Avram Iancu 1. sz. alatt megnyílt. Telefon 3-49-38. Hivatalos órák reggel 8-tól este 7-ig.

HIRES

— A szovjetszakszervezetek kiküldöttjei az angol miniszterelnöknek, Churchill angol miniszterelnöknek tegnap kiállításán fogadták a Szovjetszövetségnek szakszervezeteinek az angol fővárosban időző küldöttségét. A szovjet szakszervezetek képviselői Londonban az angol-szovjet szakszervezetek közös bizottságának tanácskozásain vesznek részt.

— Göring menekíti kincseit Keletporoszországból. Moszkvai értesülések szerint Göring is lázasan készülődik elhagyni a süllyedő hajót és természetesen megint a még menthető. Legutóbbi keletporoszországi vadászakastélyában tartózkodott, Romintenben, — amely egyébként már három héttel a szovjetoffenzíva megkezdése után orosz kézen volt, — s itt huzamosabb ideig tartózkodott vadászat ürügye alatt. Valójában a kastélyt ürítette ki. Tizenöt megrakott teherautó vitte Berlin felé a »vadászakastélyt«.

— Új cigarettáinak. A dohányjövődék a következő új cigarettáinak állapította meg: Cigaretta: Național 20 darab 100, Carpați 120, Regal 160, Regale R.M.S. 240, București 340, Tomis 480 lej dobogóként, Románia 40 lej darabja. Szivarok: Coronas 400, Florida 250 és a Național 40 lej darabonként.

— A brassói pénzügyigazgatóság új órarendje. A brassói pénzügyigazgatóság hivatali órája november elsejétől kezdve délelőtti 8 órától déli 2 óráig tart. A pénztár 8—11 közt tart nyitva, míg a kerületi adóhivatalok pénztárai 8 és 1 között.

— Feloszlatták a parancsuralmi zsidó központot. (București, 3.) A Hivatalos Lap-ban megjelent rendelet értelmében a »Centrala Evreilor din România«, a romániai zsidók ügyeinek intézésére az Antonescu diktatúra alatt létesített hivatal, megszünt.

— Meghosszabbították a gyapjubeadás határidejét. (București, 3.) Hivatalos közlés szerint a gyapju átadási határidejét november 30-ikáig meghosszabbították.

* Deva minden újságarúdjában kapható a »Népi Egység« legfrissebb száma!

* Vidéki bizományosainkat kérjük, hogy 8 számú újságunk eladása után azonnal írják meg nekünk levelezőlapon, összesen mennyi újságot adtak el az első nyolc számból. Ugyanakkor számítsák ki, mennyi jár nekünk az eladott újságokért (egy újságért nyolc lej kell fizetni) és ezt az összeget postautalványon küldjék be nekünk a következő címre: Ziarul »Népi Egység« Brașov, strada Regele Mihai 14.

Sport

Az aradi AMEFA (AMTE) munkás testedző egyesület ismét megkezdte működését. Ismeretes hogy a diktatúra alatt Arad országszerte ismert és rokonszenves munkás testedző és labdarúgó egyesületét is feloszlatták.

Az augusztus 23-i eseményeket követően az AMEFA gárdájának ismét lehetősége nyílik megjelenni a zöld gyepen. Első szereplése alkalmából, vasárnap d. u. az aradi Gloriá-val mér össze erejét.

inasokat

ALKALMAZ

vasesztérgályos és lakatosmunkára

„FEROTEHNICA“

ING. CĂCOVEANU VASILE

Brașov - Brassó, Strada Lungă 79

Telefon 36-83.

Véres utcai harcok után elesett Kecskemét

A szovjettankok Budapest közelébe értek

(București, 3.) A Román Hadsereg főparancsnokság legújabb híradása szerint Magyarország északi részén a szovjet és román csapatok továbbra haladnak előre és széles arcvonalon nyomulnak Budapest felé. Elfoglalták Tiszaujlakot és még számos helységet. A Tiszától nyugatra újabb térfélszigetre tettek szert. Elfoglalták Nagykőrös városát és azon túl haladnak előre.

Korábbi jelentés szerint Kecskemét városa szintén elesett. A 23-as honvédelmi osztály majdnem teljesen megsemmisült.

A Kecskeméti harcokban több mint 5000 német és magyar katona esett fogságba. Az előnyomulás oly gyors volt, hogy a szovjetszakszervezetek egy német repülőterén 48 kifogástalan állapotban levő német repülőgépet fogtak el, amelyeknek már nem volt idejük menekülni.

(Moszkva, 3.) A Tass szovjet-sajtóiroda közli, hogy Magyarországon egyre nő a csata hevessége. A terület, amelyen a német-magyar csapatok Budapestet védik, egyre szűkebbre zsugorodik össze. A németek egyre újabb erősítéseket hoznak.

A Szolnoktól keletre álló magyar csapatok a budapesti előnyomulás folytán egyre veszélyesebb helyzetbe kerülnek.

(London, 3.) A Reuter angol sajtóügynökség tudósítója jelenti a magyar hadszierről, hogy a szovjet harci kocsik valószínűleg áradata zúdul előre Budapest irányában. Az utóbbi 24 órában a tankok 40 kilométerrel nyomultak előre és a magyar főváros közelébe értek.

Moszkvai vélemény szerint a budapesti csata csúcspontjához közeledik.

Megalakulás előtt az új kormány

(București, 3.) Lapzártakor érkezett jelentés szerint az új kormány megalakítása előrehaladott állapotba jutott. A Nemzeti Parasztpárt és a Liberális Párt hajlandó résztvenni egy politikai alapon álló kormányban, de ragaszkodnak a földművelésügyi tárcához.

A »Románia Liberă« megállapítja, hogy a szakértők kormányának terve megbukott s a Nemzeti Demokratikus Arcvonal előterbe nyomult. Groza Petru-t, az Ekésfront vezetőjét, Bucurestibe hívták s úgy tudják, hogy helyettes miniszterelnök lesz. Groza tárgyalta Maniuval, Maniu pedig Brătianuval, a Liberális Párt elnökével. Az összes pártvezérek sűrű tanácskozásokat folytattak Sănătescu tábornokkal, a lemondásban levő kormány elnökével. A tanácskozások szakadatlanul tartanak.

A kormány helyzetét súlyosbítja a moszkvai rádió erőteljes támadása. A moszkvai rádió tegnap este fasizsztának minősítette a jelenlegi kormányt.

Nem adnak kegyelmet azoknak, akik büntetést követnek el a szövetséges hadseregekkel szemben

A hivatalos lap törvényrendeletet közöl, amely gyorsított eljárást ír elő azoknak az ügyekben, akiket szövetséges hatalmak csapatai ellen elkövetett fegyveres támadásért ítélték el. Az elítéltek az ítélet közlésétől számított két órán belül adhatnak be az ítélet ellen felülvizsgálati kérést.

A felülvizsgálati kérés beadásától számított három napon belül tárgyalják le. A tárgyalási határra az elítéltek nem

idézik meg külön, hanem az erről szóló értesítést kifüggesztik a katonai semmitörések hirdetőtábláján. A felülvizsgálati kérés indokait a tárgyalás napjáig lehet előterjeszteni.

A hadügyminisztérium közleménye értelmében nem kaphatnak kegyelmet azok, akiket a fentebb említett büntülésekre nyújtották ki.

December elsejéig be kell váltani a rubeleket és szovjetlejeket

(București, 3.) A pénzügyminisztérium és a Banca Națională közlése szerint mindazok, akiknek birtokában rubelek és szovjetlejek vannak, kötelesek azokat beváltás végett Bukarestben a Banca Naționalăhoz, a pénzügyigazgatósághoz, valamint különböző bankokhoz benyújtani. Vidéken a beváltást a Banca Națională fiókja és a pénzügyigazgatóságok, illetve azok vidéki hivatalai végzik. A beváltási kulcs: 1 rubel 100 lej, 1 szovjetlej 5 lej. A beváltás utolsó napja november 30-ika. Ezen a határidőn túl a rubelek és szovjetlejek elközből alásznak.

Brassóban a beváltás a Banca Națională fiókán kívül a következő bankoknál történik minden formáság, írásos nyilatkozat vagy igazolás nélkül:

1. Banca Albina, Brașov,

2. Banca Românească, Brașov,
3. Banca Centrală pentru Industrie și Comerț, Brașov,
4. Banca Centrală de Credit, Brașov,
5. Banca Generală de Economii din Sibiu și Brașov, Brașov,
6. Banca de Comerț, Brașov,
7. Creditul Național Agricol, Brașov,
8. Creditul Național Industrial, Brașov,
9. Banca Comercială Italiană și Română, Brașov,
10. Banca de Credit Român, Brașov,
11. Banca Ardeleană, Brașov,
12. Societatea Bancară Română, Brașov.

A beváltás még eszközölhető a feketehalmi, szászhermányi, földvári, zernesti, bodzaforduki és csernátalusi adóhivataloknál is.

Mit ír a román sajtó?

A Dreptatea

a Nemzeti Parasztpárt hivatalos lapja következtetéseket von le a tartós kormányválságról. A cikk hangoztatja, hogy a régi pártok még nem éregek és a néptömegek megkérdőjelezése előtt nem hajlandó lemondani eddigi uralkodó helyzetükről. Hivatkozik ezután a cikk a régi pártok szakértő rétegeinek fölényére és a falun fenálló választási szervezeteik állandó voltára.

A cikk kifejezést ad ama véleményének,

hogy a megegyezés talán még most sem lehetetlen.

A Scântela

A Kommunista Párt lapja vezércikkében kimutatja, hogy a »szakértők kormánya« amiről az utóbbi időben annyi szó esett, elfogadhatatlan a demokratikus kormányt követelő dolgozó tömegek részére. Az országnak — ugymond — nem kell a háttérből irányított »szakértő kormány«.

A lap más cikke felhívja a közfigyelmet a moszkvai rádió közleményére, hangoz-

tatva, hogy a legközelebbi állampolgárnak is látnia kell, milyen szakadék nyílik meg az ország előtt a kormány kártékony működése nyomán.

A rádióközlemény szerint a București-ben székelő szovjetbizottság, amelynek hivatala a fegyverszüneti feltételek alkalmazását ellenőrizni, megállapítja, hogy a románok nem tartották be a Szovjetszövetségből származó összes tárgyak azonnali visszaadására vonatkozó előírást. Így a dohánygyárban több elektromotort és Diesel-motort találtak. Nem adtak vissza 3000 traktort s más mezőgazdasági gépeket. Megállapítást nyert az is, hogy több román intézmény szabotálja ezeknek a tárgyaknak a visszaadását. Leveszik és megsemmisítik a tárgyak eredetének jeleit. A román kormány felszólítást kapott, hogy ilyen esetek ne ismétlődjenek a jövőben.

A cikk hangoztatja, hogy az ország élén reakciós kormány áll, majd idézi Luca Vasile kommunista központi bizottsági tag cikkét, aki szerint Iuliu Maniu és Const. I. C. Brătianu közvetlenül felelősek a jelenlegi kormány tevékenységéért.

A Semnalul

ugyancsak közli a moszkvai rádiófigyelmeztetést a következő címmel: »Ime, hova jutottunk!«. A lep ezután így ír:

Nem teljesítik a fegyverszüneti feltételeit, mert nincsen, aki felügyeljen a feltételek szigorú végrehajtására. Kormány hiányában ilyen, egyenesen végzetes helyzet állhat elő.

A lap végül a pártközi megértést sürgeti, tekintettel a moszkvai rádióközleményre.

Apróhirdetések

Legkisebb apróhirdetés fix összeg 150 lej minden további szó 15 lej. Állástkeresőknek 50% enedmény.

Rikkancsokat (utcai újságarusokat) külvárosi részre keresünk. Állandó jövedelem. Jelentkezni lehet kiadóhivatalunkban, Brașov, str. Reg. Mihai 14. (14)

Újságkihordással gyermekek, felnőttek, idősebbek, délután 2—3 órai munkával állandó mellékjövédelmet kaphatnak. Jelentkezni lehet kiadóhivatalunkban, Brașov, str. Reg. Mihai 14. (15)

Gépirónó, mindhárom nyelven otthoni munkát vállal. Brașov-Brassó, str. Matei Basarab 30 (bolonyai volt Malom-utca). (16)

Hat százalékos forgalmi adóhoz szükséges nyomtatványok kaphatók Lapiás Béla papírkereskedőnél, Sft. Gheorghe, str. Gen. Averescu 2. Telefon 44. (20)

Egyedülálló, középkori, intelligens nő, házvezetőnő állást keres. Cím a kiadóban. (23)

Bútorozott szobát keres belvárosban magyar újságíró. Címeket szerkesztőségünkben d. u. 3—6 között, Brașov-Brassó, Str. Argintarilor 16, III. em. (Koronával szemben) kérem leadni.

Szerkesztőség: Brașov-Brassó, Str. Argintarilor 16

Kiadóhivatal: Brașov-Brassó, Str. Reg. Mihai 14 Telef. 2030